

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas VI

Geguzės-May 15 d., 1924

442

No. 8 (154)

M. Z.

Augam, Stiprėjam.

Pradėjus naujų narių Vajų, mūsų eilės pradėjo augti nariais, stiprėti energija ir ūpu.

Kad davus visoms kuopoms galimybės išmėginti savo įtaką vietinėse kolonijose ir padidinti savo eiles, Centro Valdyba Vajaus laiką pailgino visu mėnesiu, t. y. iki š. m. geguzės 31 dienos. C. Valdyba tai padarė atsižūrėdama į kuopų ir apskričių prašymus Vajų pratęsti.

Pereituose numeriuose teko nurodyti, kad pasiekimų galima susilaukti tik per darbą. Organizacija gyva ir pažangi, kai gyvi ir darbingi jos nariai. Jei apie trys tūkstančiai mūsų organizacijos narių bent mėnesį laiko mintytų apie organizaciją, pasidarbuotų prikalbinti bent po vieną naują patikimą narį, tai per tą mėnesį mes paugėtume dvigubai ir sustiprėtume finansiniai.

Galima pasidžiaugti, kad mes, Vyčiai, įgijam visuomenėj vis daugiau ir daugiau pasitikėjimo ir simpatijos. Vyčių konstitucija, sulig kurios dvasios darbuojamės, pastato jaunimui prieš akis aukštus obalsius, idealus ir uždavinius. Dievas ir Tėvynė! — štai Vyčių obalsis. Šviestis, lavintis, kelti meną, sportą (kūno kultūrą), auklėti jaunuomenės širdy tautos meilę, būt blaiviais, pamėgti visa, kas gražu, dora, prakilnu — štai mūsų idealai ir uždaviniai.

Iš kasdienio gyvenimo matom, kur eina jaunuomenė, kuri nesilaiko Dešimties Dievo įsakymų, kuri minta gatvių dvasia ir seka jos mandrybėmis. Ateis laikas, kuomet kiekviena prakilnesnė motina ir tėvas įkalbinės savo sūneliui ar dukrelei priklausyti prie Vyčių.

Būna momentai, kad vienas kitas katalikų visuomenės darbuotojas, pasaulinis ar kunigas, pradeda Vyčių nemylėti. Netekę užuojautos ir

paramos, Vyčiai kai kuriose kolonijose pradeda nykti. Bet jaunimas vis kur nors tur pasidėti. Štai išdygsta klūbas. Iš karto į jį lankosi ir inteligentai vadai. Bet greit atsibosta. Be keiksmų, šlykščių pasikalbėjimų, pasistumdymų ir rūkymo klūbai nieku kitu nepasižymi. Tiesa, kartais ir klūbuose prasimanoma įvairumų. Tai daryti eksperimentus, kas iš toliau ir tiksliau pataikys spiaudyti į spiaudyklą.

Susipažinę su klūbų atmosfera ir atsibodę jų tuštybėmis, inteligentai ir vadai vėl pradeda daugiau užjausti Vyčiams ir juos stiprina.

Vyčiai darbais parodė, kad myli savo Tėvynę. Giliausias troškimas, kad Lietuva būtų laisva ir nepriklausoma — jau išsipildė. Tauta vienoj rankoj kirviu atstato Tėvynę iš pelenų ir griuvėsių, kitoj rankoj kardu ginasi nuo priešų, kurie nori išplėsti laisvę ir nepriklausomybę. Vyčiai nesielgs, kaip kai kurie "merikontai", kurie parvažiavę į Tėvynę ir pamatę, kad ten dar daug vargo ir skurdo yra, pasispiaudo, "pakritikuoja", pasigiria, ką svetur yra matę, prasigėrę ir bliofų prikrėtę dumia atgal į Ameriką ir čia niekina savo Tėvynę.

Tik aklas nemato, tik kurčias negirdi, kad Lietuvoj vyksta atmainos, kad ten pažanga daroma didelė. Gal negreit mūsų tėvynė bus panaši Šveicarijai, kuria visi galės džiaugtis ir gėrėtis, bet mūsų tautos išnašumas, pasišventimas ir energija yra garantija Tėvynės skaisčios ateities. Jau gerokai apsisvalė nuo svetimų užneštos "kultūros", pernai jau sodino "Laisvės Medį" — 5 metų Lietuvos nepriklausomybės gyvąjį paminklą, skelbiantį tautos norą būti laisva ir ne-

priklausoma. Šių metų gegužės 1-ą visoj Lietuvoj sodinama "Vilniaus Medis" (ąžuolas, skroblas, liepa, beržas) — "Vilniaus, Lietuvos sostinės, visų amžių Lietuvių tautos dainos, svajonės, kultūros židinio paminklas".

Vyčiams teks su visa tauta būdėti Vilniaus išliuosavimo valandos. Mes eisim su visa tauta į

kovą, teikdami visokiaropą pagalbą, kokia tik bus mūs galėj.

Užtad didinkime savo eiles.

Gelbėkim jaunimą iš tamsių vietų, kur jis nyksta ir pūsta be vilties tautai ir visuomenei.

Augimą ir stiprėjimą parodykim ne vien skaičiumi, bet ir darbais.

Juozas Vaidevutis.

Darbas Veda Prie Tikslų.

(Tąsa. Žiūr. Nr. 6(152).

Daug, labai daug atsiekiama net turint visai paprastus gabumus. Kasdieninis gyvenimas su savo vargais, rūpesniais ir nelaimėmis yra didžiulė mokykla, kurioje įgaunama prityrimas; tikras darbininkas randa čia daug progos paties lavinimuisi, nors ir būtų visai nežymus visuomenės tarpe. Kaip visos žmonijos, taip ir pavienių asmenų laimė atsiekiama sunkia kelione, sunkiu, nors jau ir senai pramintu, keliu — savo darbo. Visi keliaujantieji tuo keliu, nebodami nuovargio, nusiminimo, atsiekė tikslo, bet tik ne ištižėliai, melagiai, tinginiai ir kiti jiems panašūs.

Labai dažnai girdime nusiskundimų, kad likimas esąs aklas. Tai netiesa. Likimas nėra tiek aklas, kaip žmonės, kurie praeina pro savo likimą jo nematydami, arba, dar blogiau, tinginai, miegodami, kaip toj pasakoj: likimas ėjo gražiu šienpiūtės metu pro miegantį ūkininką ir pamatęs ramiai bemiegantį tarė: "Miega tokiu darbymečiu, o nepoilgo užeis lietus ir supūdys šieną. Tada kaltys mane, kad jį vargas spaudžia"... Ir tikrai, tokie žmonės dėl savo tingėjimo vėliau skundžiasi savo likimu, dejuoja, net keikia patys save ir visus aplinkinius, užmiršdami, kad patys yra kalti.

Jei geriau prisiziūrėsime gyvenimui, tai pamatysime, kad likimas dažniausiai padeda darbštiesiems, sumaningesniems, lyg kad vėjas su jūrių vilnimis kad padeda geresniems, drąsesniems jūrininkams. Nors, tiesą pasakius, gyvenime kartais matome ir gana darbščių žmonių, kuriems vis tik gyvenime nesiseka; jie dirba, pluši, tačiau geresnių vaisių nemato.

Bet jei išiziūrėsime arčiau į jų gyvenimą, tai aiškiai pamatysime, kad jiems ko nors trūksta iš būtinų priemonių atsiekimui tikslo, arba bent — dirba ne savo darbu. Juk aiškus dalykas, kad nebus galima rasti tikro pasisekimo, jei užsiimsime tokiuo darbu, kuriuo visai nesiiin-

teresuoji, apie kurį menkai tesirūpini. Jei vieną darbą dirbdamas manysi apie kitą, tai negalima juk tikėtis gerų vaisių. Delto begalo svarbu, kad išsirinkus sau tinkamą mėgiamą amatą. Čia jau jokia prievarta, arba bent menkas spaudimas iš šalies yra visiškai negalimas. Paprastai verčia tėvai, globėjai ir vyresnieji, bet kas iš to, jei jaunuolis-ė lieka visam gyvenimui nelaimingu. Labai dažnai dar ir dabar matome, kaip tėvai verčia savo vaikus užsiimti tokiu darbu, apie kurį tie visai nenori nė pamanyti. Atsiminkime tik Vaičaitį, Kudirką ir daugelį kitų: kas juos nuvarė pirm laiko į kapus? Ar ne tėvų užsispyrimas, kad liktų tuo, kuo jie visiškai nenorėjo? Tačiau jie būdami energingais — pasipriešino ir užtai tėvai atsisakė jiems duoti pašelpos. Nenorėdami atsakyti nuo savo tikslo, turėjo sunkiai dirbti, ir tasai sunkus darbas nusilpnino sveikatą ir netekome tų dvasios galiūnų pačiame žydėjime, kada galėjome užvis daugiausia tikėtis, kad duos daug naudos tėvynei — visuomenei.

Paziūrėję į sodžiaus gyvenimą pamatysime, kad tėvai visiškai nesiskaito su vaikų palinkimais: verčia juos užsiimti tuo, kuo dažnai vaikai visiškai nenori. Tai labiausia žymu vedybose. Juk dar mūsų senukai aiškiai atsimena, kada dukterė buvo tiesiai parduodama, visai nepasiklausiant, ar ji nori to jaunikaičio, arba jaunikaitis mergaitės. Jei tik tėvai sutiko, tai jau ir baigtas kriukis: vestuvės ir paskui — amžinas nesutikimas, skurdas ir net peštynės. Tokiame gyvenime jau aišku, kokia gali būti laimė. Arba — jei tik viena kuri nors pusė yra turtingesnė, tai vargšo, nors ir doriausio, visiškai nežiūrima. O jei tokie, medžiaginiai nelygūs, susimyli, tai sutinka daugybės kliūčių ir dažnai net turi persiskirti likdami nelaimingais. Ar tai čia galima likimas kaltinti? Aš manau, kad nė vienas neat-

sakys — taip. Aišku, keno kaltė toms nelaimėms!

Taigi matome, kaip svarbu yra žmogui laisvai pasirinkti tinkamą užsiėmimą, kad likus laimingu, nereikėjus vargti visą tą trumpą amželį. Be abejo, kiekvienas turi turėti mažesnę ar didesnę patraukimą prie kokio nors darbo: pradėdant kaminkrečiu ir baigiant profesorium. Jau jei ką mėgsi, tai nesitrauksi nuo to, nes daug laimingesnis jausiesi būdamas artoju, bet mėgdamas tą darbą, negu sočiu gydytoju, bet nekėsdamas to darbo. Būk tuo, kuo likimas tave nori turėti, o vidujinis pasitenkinimas bus geriausiu atlyginimu.

Sakoma, kiekvienas žmogus yra viename dalyke daug stipresnis, ir jei tik atrado tinkamą sau užsiėmimą, tai tuoj visi gabumai apsireikš tame darbe. Delto ir svarbu, kad išsirinkus tokį užsiėmimą, kuris apimtų didžiausią dalį turimų gabumų ir palinkimų, nes kartais jaučiama, kaip ir išsiblaškytas: žmogus nežino, kuo būtų geriau užsiimti; ir tasai užsiėmimas geras ir anas. Taip besiblaškant išaikvojama daug brangaus laiko ir žmogus lieka nenaudingas. Delto pajutus prie kokio nors darbo daugiau palinkimo ir reikia jo griebtis visomis jėgomis, stengtis nuo jo neatsitraukti, nors po kelių mėginimų ir pradės rodytis, būk nevisai tinkamą sau užsiėmimą pasirinkai. Tai atsitinka kiekvienam, nes visuose darbuose sutinkama kliūčių, kurias reikia pergalėti. Na, o jei jos nestengsi apgalvoti, tuoj mesi tą užsiėmimą ir griebiesi kito, tai aišku, praeisi pro savo likimą, ir tada jau nesiskūsk niekam.

Dažnai žmogus yra priverčiamas numalšinti savo geismus, troškimus; priverčiamas išpildyti nenorimą darbą, bet vidujinis palinkimas yra panašus vulkanui, kuris stengiasi suardyti visas kliūtis ir nori laisvai prasimušti. O jei kliūtys yra per daug sunkios, arba atsitinka pervėlai, tada žmogui telieka vien žūti.

Tačiau dabartinėse gyvenimo sąlygose yra sunku taip sutvarkyti gyvenimas, kad būt galima kuo tik nori užsiimti. Gyvendami kapitalizmo, militarizmo ir kitų "izmų" amžiuje negalime išvystyti visus talentus. Daug kas norėtų kitu kuo būti, negu yra, bet ką padarysi be pinigų, be užtarėjų. Ne vienas norėtų likti skulptorium, bet kaip, jei nė cento nera atliekamo? Ne vienas norėtų būti muziku, profesorium, sumaniu ūkininku, pirkliu, bet gyvenimo sąlygos neleidžia. Jei tik rimtai pažiūrėsime į gyvenimą, tai pamatysime, kad didesnė pusė žmonijos yra užsiėmusi ne savo darbu ir vargsta, smarkiai vargsta, ne tik medžiaginiai (kartais medžiaginiai būna ir laimingi), bet daugiau dvasiniai. Pažiūrėkime: kambarinė tarnaitė, kiaulių liubėja nori būti

mokytoja, ir jei tokia būtų, tai gal atsiektų tobulybės, o mokytojos geriau geistų būti paprastu tarnu, negu kankintis su minia neišlavintų gavalų, ir abu kankinasi būdami ne savo vietoje. Sunkiai dirbdami vargsta tie, kurie turėtų būti filosofais, menininkais, o menininkai, filosofai baurina meną, mokslą; jiems geriau tiktų prie arklų. Tikrieji tautos vyrai dirba juodabius, nes neturi galimybės prasimušti į gyvenimą, o niekšai, kartais, sėdi viršūnėse. Taigi matome, kaip yra svarbu performuoti dabartinės gyvenimo sąlygos, kaip svarbu, kad būtų laisvas kelias talentui ir iš kiekvieno luomo galėtų jisai laisvai vystytis.

Be abejo, kiekvienas žmogus turi užsiimti šiokiu ar kitoki darbu. Vargei berastumėm tokių žmonių, kurie visiškai nieko nedirba. Jei ir atsirastų, tai tokio individo visiškai negalima būtų nė žmogumi skaityti, nes be darbo juk negali prirodyti, kad žmogumi esąs. Kelios dešimtys kilogramų mėsos ir kaulų, tai dar nereiškia, kad žmogus esi. Galva, pilna smagenų, ir to nereiškia, jei jie nieko neveikia, neverčia žmogaus išnaudoti gyvenimo, neverčia pergalėti sutinkamas kliūtis. Niekados nelaimės tasai, kuris eina į gyvenimą be rimto apsimąstymo, be stipraus nuatarimo.

Išsirinkdamas sau kokį amatą, nežiūrėk į jo pelningumą, arba kokią apturėsi garbę, bet rinkis tokį darbą, kuris tau suteiktų sielos ramumą, palaimą, kuris sužadins visus tavo gabumus. Juk laimė yra ne piniguose, bet pasitenkinimuose savi, savo darbu. Juk žmonės nežiūrės, kokį tu mokslą esi baigęs, pas kokius profesorius esi mokėjęs, o tik žiūrės, kaip savo pareigas atlieki, kaip savo darbą dirbi. O jei tik ne savo sferoje būsi, tai aišku, kad negalėsi tinkamai savo pareigų atlikti.

Prie ko kas yra linkęs, galima jau vaikystėje pastebėti. Pažiūrėkime į mažų vaikų žaislus, jų savistovius darbus, o pamatysime į kur katras linksta. Kodėl mergaitės niekad nepamatysime žaidžiant kareiviais, o vaikus lėlėmis? Kodėl vienas veik nepadedą peilio, kitas adatos, trečias koštuvo, ar anglies gabalo, kuriuo išpairo visas sienas? Delto, kad jau jisai jaučia patraukimą prie to darbo. Ir tuos mažučiu palinkimus reikia ne slopinti, bet plėsti, padėti siekiant prie tikslo. Pasakoja, kad Mocartas, būdamas tik keturių metų, jau skambino rojaliu. Mažutis Chalmeras sakydavo pamokslus kedėms su iškilminga mina ir rimtais gestais. Gethė rašė tragedijas jau dvyliktuose metuose, o Gratinas paskelbė spaudoje garsų filosofijos veikalą dar prieš penkioliktus metus. Popė ką tik pradėjęs kalbėti jau mokėsi skaičiuoti. Šakertonas rašė geras poetas vie-

nuoliktuose, o Covlei išspausdino eilių knygas šešioliktuose metuose jo amžiaus. Benjaminas Vestas ir Tomas Lawrenas tapė vos vaikščioti pradėję. Lištas griežė prieš publiką dvyliktuose metuose. Kanova lipino iš molio būdamas visai mažu kūdikiu. Napoleonas vadžiojo armiją savo draugų žaizdamas sniego kulkomis...

Ir visi tie žmonės liko garsiais už tai, kad rado savo pašaukimą, kad jie laisvai plėtojo savo talentą; juos niekas nevertė, ir patys vengė kito užsiėmimo, kuriame būtų visai sunykę.

Jei užsiėmėi menku amatu, prie kurio nors ir turi patraukimą, bet savo menkumu tavęs nepatenkina, tai pasisetengk jį taip patobulinti, padaryti didžiu, kuriuo galėtumei ne tik tu didžiūotis, gērėtis, bet ir visi. Jei jau aplinkybių esi priverstas vis tik dirbti nemėgiama darbą, tai stengkis jį ir tobulai atlikti, idant niekas negalėtų tau užmesti; atėjus tinkamai progai pasistengk nuo jo pasišalinti ir griebkis sau tinkamo užsiėmimo.

Ypačingai sunku yra mergaitėms, nes jos yra labiau varžomos (bent pas mus Lietuvoje), negali laisvai pasirinkti tą ar kitą užsiėmimą. Net ir vedime mažiau teturi laisvės: dažnai lieka auka egoistinių tėvų. Prakilnesnieji vyrai privalo kovoti už visišką teisių sulyginimą, kad kiekviena mergaitė turėtų visišką laisvę darbo pasirinkime.

Jei pradėjome kokį darbą, tai dirbkime darbščiai, nes tik darbštumas, pasirižimas, tvirta valia ir kantrybė tai — genijus. Nors ir didžiausius proto gabumus turėtumei, bet be šių ypatybių nieku pavirsi. Norint didžiu, garsiu likti, visai nėra reikalo genijum būti: reikia tik dirbti, dirbti ir dirbti be paliovos, nebijoti jokių kliūčių. Kaip sakiau, kiekvienas yra linkęs į kokį darbą ir jei tą darbą tinkamai atliks, tai būdamas visai paprastų gabumų gali likti garsiu; jei pamylės tą darbą, tai gali net ir genijum likti. Juk visi tie pasaulio genijai, išminčiai yra iš mūsų tarpo kilę, o ne iš dausų atskridę. Jei būtų tinginiavę, taip kaip ne vienas iš mūsų daro, tai visai nė nežinotumėm, kad tokis Bethovenas, Šopenas, Šekspyras ir kiti toki kada tai gyveno šioj "ašarų pakalnėj". Išminčiai genijų stato drauge su gyvenimo išmintimi, darbštumu, siekimu užbrėžto tikslo. Kai kurie išminčiai į gyvenimą žiūri, kaip į truputį blaivesnį, gal kiek ir gabesnį protą. Džionas Fosteris skaito jį tiktai kaipo ugnį palaikančią, sužadinančią įkvėpimą, o Bintonas sako, kad: "Genijus — tai kantrybė". Gyvenime matome, kad daug gabųjų, kuriems trūksta energijos, darbštumo, atsilieka ir toli atsilieka nuo tų negabųjų, bet kurie yra pasirižę visomis jėgomis siekti savo tikslo. Tokie toli pralenkia gabiuosius. Veik visi tie pasaulio

dabar skaitomi genijais nebuvo aukšto mokslo. Kai kurie net nemokėjo nei skaityti, nei rašyti; neturėjo jokio net supratimo iš pradžių apie dirbamąjį darbą. Jie kentėjo pajuokimus, išniekinimus, o vienok dirbo, siekė savo tikslo nieko nebodami ir delto dabar yra skaitomi genijais. Tai, mat, kokia jėga yra darbštumo. Delto nuo mažens reikia jau ta idėja stiprinti priaugančioje kartoje, reikia pratinti prie darbo, rūpinimosi ne tik savo reikalais, bet ir visuomenės. Juk kaip auklėjama iš mažens, tokiu liekama ir vėliau. Labai retai atsitinka, kad gyvenime įvyksta permaina. Kuom nebūtumei, bet reikia dirbti ir tik dirbti.

Darbas turi būti kiekvieno tikslu.

(*Bus daugiau*).

Kl. Pietaris.

KO LIŪSTI, DRAUGUŽI?

(Skiriu K—kų Kaziui).

— Ko liūsti, drauguži? Ko rauda širdis?
Ar vargas beširdis prispaudė tave?
Ko ašaros gailios tau vilgo akis?
Kas spaudžia taip skausmo giliajam klane?

— Daluzė apleido vargeliuos mane,
Ir skausmo retežiai supančiojo viską,
Laimuzė pradingo kaž kur tolume, —
Žūtis, vien žūtis man audroj — telieka...

— Nurimki, drauguži, paliauki vaitot,
Žengk prie gyvatos šaltinio drąsiai!
Kad kovą laimėti, tai reikia kovot,
Kovoti skausmuose, audrose narsiai.

— Eikš gi, drauguži, tau dainą dainuosiu,
Dainą galingą, it aro sparnai,
Tavo širdyje aš jauną paguosiu,
Nurims tavo siela, užmigs ji saldžiai!...

5. III. 1924.

Pr. Genys.

IŠ GILYBIŲ...

Į ką turiu šauktis,
Kad širdį liūdnumas kankina?
Ir viltį užgeso, marina?..

Kas liūdną paguos,
Priglaus į krūtinę,
Kad skęsta varguos'.

K. BIZAUSKAS,
Lietuvos atstovas Amerikai.

J. Naruševičius.

SENELIO PASAKOJIMAS.

— Pasakyk man, seneli,
Man labai smalsu žinot,
Kodel nūdien nebegali
Pasirodyt, apsisot
Piktos dvasios, kaip senovėj
Besitrąskant tarp žmonių?
Ar gyventi jos paliovėj?
Ar pasaulyj nēr vilnių?
— Ne! Toki laikai atėjo,
Labai daug pikty žmonių,
Kurie vikriai dirbt pradėjo
Darbą pragaro velnių.
Ką sakau! Žmonės piktieji
Jau net pralenkė kipšus: —
Kur nedrįstų nelabieji
Užsiginti priešai mūs
Tai, kas amžina Teisybė,
Kas gyvena be pradžios, —
Pikti žmonės per aklybę
Savo proto ir galvos
Drąsiai kalba išsijuosę:
— Nēra Dievo, nei dangaus!
Mes liuosi savo darbuose,
Kunigai mus neapgaus...
Piktos dvasios juos mokina,
Kaip gudriau piktybę sēt.
Pats Liucipier's pripažino,
Kad daugiau negal norēt
Nuo tarnų piktyjų savo.

Esą pragaro vieta
Tiek aukų naujų sau gavo,
Kad paliko perangšta!
Tad nēr reikalo trankytis
Šioj gadynėje kipšams,
Kaip senovėje vaidinties
Nēra ko! Kokiems galams?!
Pikti žmonės juos užstoja.
Darbas sekasi geriau.
Štai delko nesikartoja
Ir vaidinimai daugiau.

Pr. Genys.

RYTOJAUS DIENA.

Jauna, graži...
blaiva, šviesi,
sesytė, tu...
kada kartu
gražias dainuojame dainas,
jaunybės leisdami dienas!..
Ateis šalna...
rudens diena...
ir aš ir tu,
abu kartu,
išvysim prieš akis kapus...
rudens braidydami lapus...

Kas bus tada,
širdies guoda?
kur glausies tu?
kas eis kartu
didžių atverti paslapčių,
sutikti laimės ar kančių?..

Jauna, graži...
blaiva šviesi,
sesytė, tu...
Ir aš kartu..
— graži rytojaus bus diena...
šviesi, blaivutė, amžina...

3. II. 24.

J. Naruševičius.

TYLA GERA BYLA.

Patarlė sako, kad tyla
Visuomet yra gera byla.
Tyla nei vieno neįžeis,
Piktybės sparno nepraskleis.
Liežuvį kas visad valdys,
Pavojaus sau nebematys.
Tyla labai daiktas brangus
Ir nepigiai atein į namus.
Gali kalboj kitam padēt,

Gali mokyt kitą kalbēt,
Bet negali tylos mokyt,
Liežuvį piktą suvaldyt.

JAUNOS DIENOS.

Jaunos dienos paslaptingos,
Kur išnykote šiandieną?!
Ar sugrįšit jūs laimingos?
Ar gražinsit džiaugsmo dieną?..
Atminimas tik jaunystės,
Kuris liūdną gimdo džiaugsmą
Pasiliko. Ir išvystęs
Širdies mano baisų skausmą,
Vėl nuskriejo į padangę,
Į dausų šalį svajotą...
O jaunystė! tavo brangi
Diena žuvo... tiek sapnuota...

1922. I. 25.

F. Šimonis.

MANO LYRA.

Mano lyra —
Skausmo lyra,
Mano stygos — ašarėlės,
Jų akordas suvirpėjęs —
Kieto vargo atdūsėlis...
Kaip papūtęs rudens vėjas
Blaško gėles
Vasarėlės, —
Taip ir godos mano jaunos
Nyksta šalną vos pajutę,
Ir širdužėn skausmas kraunas..
Ūžia vėjai vien pasiutę...

5. III. 1924.

Vincy Vincas.

Carlo don Kairo.

Atrastoji Širdis.

Aš visa buvau praradęs. Išskiriant neramybę krūtinėje, mano tikrąjį kūną ir mano skudurus, kuriuos aš nešiojau, daugiau aš nieko neturėjau. Be jokio tikslo aš, it debesys, klajojau po pasaulį.

Aš nebeturėjau draugų — jie visi buvo apleidę mane. Aš negirdėjau paukščių giesmių, nemačiau gėlių, nesidžiaugiau laime, nepažinau ramybės ir nežinojau, kas yra meilė. Vienui vienas aš klajojau gyvenimo takais — vien vėjas ir lietus glostė mano veidus.

Už kokį nusikaltimą ar nuodėmę aš būvau likimo taip žiauriai nubaustas, kad aš turėjau klajoti nerasdamas paguodos? Kokia nepalaima vijo mane į taip pavojingas neramybės audras ir vėsulas?

Baisiai staugė mano krūtinėje vėtra, ir mano mintys lėkė per galvą, tartum, žaibai. Aš plėšiau skudurus šalin nuo savo krūtinės, lyg ir norėdamas parodyti ją nuogą. Kas buvo mano krūtinėje? Ar vien neramybė, kuri man nedavė nurimt, vydama mane šalin nuo žmonių, šalin nuo gyvenimo?

Dar pavojingiau sustaugė vėtra, siuto neramusis audros sūkurys, ir aš išgirdau keistą balsą, išeinantį iš mano krūtinės: "Ar tu pažįsti mane arba pažinojai kada nors? Ar kada nors parodei tu mane savo draugams ar bent kokiam žmogui per visą savo gyvenimą? Ar tu žinai apie mane, nešiodamas mane savo krūtinėje? Ne, tu nežinai apie mane, tu nepažįsti mane. Tu nėsi parodęs mane savo draugams, tu neparodei mane nė vienam žmogui per visą savo gyvenimą. Jei tu būtum tai padaręs, tu dabar nebūtum klajūnu. Tavo draugai atstūmė tave, tavo laimė apleidė tave, tu likai aklas ir kurčias grožiui, nes tu nežinojai, kas aš esu, ir kad neparodei mane niekam. Kada tu pažinsi mane ir sužinosi apie mane, sugrįž tavo laimė, sugrįž tavo draugai, žydės tau rožės, tu atrasi gyvenimo tikslą ir taipgi sužinosi, kas yra meilė!"

Tasai keistas balsas mano krūtinėje buvo negarsus.. Neramioji audra ir vėsulos tik dar labiau plėšė mano krūtinę ir iš skausmo aš numėčiau paskutinius skudurus nuo mano kūno.

Aš žiūrėjau savo nuogą krūtinę ir staiga pajutau kaž kokį plakimą. Aš sustojau nustebejęs ir rankomis stvėriau krūtinę, kad nepamesti radinį.

Neramioji vėtra nurimo, audros sūkurys pranyko. Sužibo saulė, pražydo rožės, pakvipo laukai. suskambėjo miškai, pragydo paukščiai ir aš sugrįžau į gyvenimo kelią. Mano draugai šypsodamies sutiko mane, aš atradau laimę, gyvenimo tikslą ir sužinojau apie meilę.

Aš buvau atradęs širdį.

Iš Esperanto originalo vertė

V. V.

Gr. L. N. Tolstoj'us.

Atgailą Darą Nusidėjėlis.

Ir tarė Jėzui: atmink mane, Viešpatie, kada ateisi karalystėn Tavo. — Ir tarė jam Jėzus: teisybę tau sakau, šiandien gi būsi su Manimi rojuje. (Lk. XXIII, 42, 43).

Gyveno pasaulyje žmogus septyniasdešimts metų, ir pragyveno jis visą gyvenimą nuodėmėse. Ir apsirgo tasai žmogus ir nedarė atgailos. Ir kada atėjo mirtis, paskutinę valandą pravirkto jis ir tarė: "Viešpatie! kaip latrui ant kryžiaus, atleisk man!" Tik spėjo ištarti — išėjo siela. Ir pamilo nusidėjėlio siela Dievą, ir įtikėjo Jojo malonei, ir atėjo prie rojaus durų.

Ir ėmė belstis nusidėjėlis ir prašyti dangaus karalystėn.

Ir išgirdo jis balsą iš už durų: "koksai žmogus beldžia rojaus durysna? ir kokius darbus atliko šis žmogus gyvenime savo?"

Ir atsakė balsas apkaltintojo (nuodėmės rodaš), ir perskaitė visus nuodėmingus darbus žmogaus šito ir neįvardino gerų darbų jokių.

Ir atsakė balsas iš už durų: "negali nusidėjėliai įeiti dangaus karalystėn. Pasitrauk iš čia".

Ir tarė žmogus: "Viešpatie, balsą Tavo girdžiu, o veido nematau ir vardo Tavo nežinau".

Ir tarė balsas: "aš — Petras apaštalas".

Ir tarė nusidėjėlis: "pasigailėki manęs, Petrai apaštale, atmink silpną žmogaus ir malonę Dievo. Ne tu lyg buvai Kristaus mokiniu, ne tu lyg iš pačių Jo lūpų girdėjai Jo mokslą ir matei jo gyvenimo pavyzdį? Atmink, kada jisai liūdėjo ir sieloje vaitojo, ir tris kartus prašė tavęs nemiegot, o melstis, o tu miegojai, todėl tavo akys apsunko, ir tris kartus užtiko Jisai tave miegantį. Taip gi ir aš.

"Atmink dar, kaip prižadėjai Jam Pačiam iki mirties Jo neišsivadėti ir kaip tu tris kartus išsivadėjai Jo, kada nuvedė Jį pas Kaifą. Taip gi ir aš.

"Ir atmink dar, kaip pragydo gaidys ir tu išėjai lauk ir pravirkai gailiai? Taip gi ir aš. Negali tu neįleisti mane".

Ir nutilo balsas už rojaus durų.

Ir, pastovėjęs neilgai, vėl ėmė belsti nusidėjėlis ir prašyti dangaus karalystėn.

Ir pasigirdo iš už durų kitas balsas ir tarė: "kas šisai žmogus? Ir kaip jisai gyveno pasaulyje?"

Ir atsakė balsas kaltintojo, ir vėl pakartojė visus žemus nusidėjėlio darbus ir neįvardino gerų darbų jokių.

Ir atsakė balsas ir už durų: "pasitrauk iš čia: negali tokie nusidėjėliai gyventi drauge su mumis rojuje".

Ir tarė nusidėjėlis: "Viešpatie, balsą Tavo girdžiu, bet Tavo veido nematau ir Tavo vardo nežinau".

Ir tarė jam balsas: "aš — karalius ir pranašas Dovydas". Ir nenustojė vilties nusidėjėlis, nenuėjo nuo rojaus durų ir ėmė kalbėti: "pasigailėki manęs, karaliau Dovydai, ir atsimink silpną žmogaus ir malonę Dievo. Dievas mylėjo tave ir apdovanojo žmonių akyvaizdoje. Visa tu turėjai ir karalystę, ir garbę, ir turta, ir žmonas, ir vaikus, o pamatei tu nuo stogo žmoną vargšo žmogaus, ir nuodėmė įlindo tavin, ir paėmė Urijaus žmoną ir jį patį tu užmušėi amonitėnų kardu. Tu, turtuolis, atėmėi iš vargšo paskutinę avelę ir pražudei jį patį. Tą pat dariau ir aš.

"Ir atmink paskui, kaip tu gailestavai ir kalbėjai: "aš pažįstu savo kaltę ir gailiuos už nuodėmę mano". Taip gi ir aš. Negali tu neįleisti mane".

Ir nutilo balsas už durų.

Ir, pastovėjęs neilgai, vėl ėmė belsti nusidėjėlis ir prašyti dangaus karalystėn. Ir pasigirdo iš už durų trečias balsas ir tarė: "kas šisai žmogus? ir kaip jisai pragyveno pasaulyje?"

Ir atsakė balsas kaltintojo ir trečiu kart perskaitė blogus darbus žmogaus ir neįvardino gerų jų.

Ir atsakė balsas iš už durų: "pasitrauk iš čia: negali nusidėjėliai įeiti dangaus karalystėn".

Ir atsakė nusidėjėlis: "balsą tavo girdžiu, bet veido nematau ir vardo tavo nežinau".

Ir atsakė balsas: "aš — Jonas Auksaburnis, mylimas Kristaus mokinyš".

Ir nudžiugo nusidėjėlis ir tarė: "dabar negalima neįleisti manęs: Petras ir Dovydas mane įleis už tai, kad jie žino silpną žmogaus ir malonę Dievo. O tu mane įleisi todėl, kad tavyje daug meilės. Ne tu lyg, Jonai Auksaburni, parašėi knygoje savo, kad Dievas yra meilė ir kad kas nemyli, tas nežino Dievo? Lyg ne tu senatvėje kalbėjai vieną žodį: "Broliai, mylėkite viens kitą!" Kaip gi tu dabar neapkęsi mane? Arba atsivadėk to, ką pasakei tu patsai, arba pasigailėki mane ir įleisk dangaus karalystėn".

Ir atsivėrė rojaus vartai, ir apkabino Jonas atgailą darantį nusidėjėlį ir įleido dangaus karalystėn.

Vertė

Vincy Vincas.

M. Alonso Somera.

Tėvuko Kerštas.

(Ispanų k. originalas).

Senas Tomas atsisėdo prie židinio, tarp dukterų ir anūkės; jis ilgai ir meiliai jas žiūrėjo, paskui pamaži, visiškai pamaži susipiaustė truputį tabako, susisuko cigaretą ir užsidegė jį degančiu šipuliu.

— Kodel neiņi gult, tėve? Jau neateis nė vienas keleivis prašas priglausti; smarkiai lyja.

— Palik mane, murmėjo senis, šiandien aš nenoriu miego. Eikite judvi gultų!

— Aš taipgi nenoriu miego, tarė Marcelė, anūkė.

— Gi veik, ką tu nori!

Lauke vėjas švilpė, lietus lijo į langų stiklus, smarkiai juos belsdamas. Toli staugė vilkas, ir dar toliau lojo nusigandęs šuo.

Tomas su cigaretu dantyse ir rankas sukryžiavęs ant krūtinės rodėsi snaudžias.

— Bloga naktis, mamyt... Aš jaučiu baime... Vilkas staugia...

Garsėjo, tartum, beldimasis į duris.

— Ar beldžias? — paklausė jaunuolė.

Senis pravėrė akis.

— Vėjas! Na, kokia naktis!

— Aš bijau, mamyt...

— Kodel, dukrele?

— Nežinau, mamyt... aš atsimenu...

— Nutilk, nes tu kankini mane... Aš taipgi atsimenu...

Ir jis grįš, mamyte? Ar jisai sugrįš?.. Jisai sugrįš!

— Dievas žino.

— Vienok aš viliuos (turiu viltį)... Jis man sakė, kad jis sugrįš!

— Ir kodėl jis pabėgo?

— Kas žino, mamyte! Kas žino! Gal baimė, kad tėvukas jį neatidengtų!

— Tylėk, nelaiminga, tylėk, nes jisai gali tave išgirsti. Jis nieko nežino!

— Jis negirdi mane. Jis miega.

— Nutilk gi!

Juodvi manė, svajojo apie tą naktį, kaip ir šitą, labai lietingą, liūdną, gruodžio mėnesio naktį, kada atėjo svetainėn keistas jaunuolis, švie-

saplaukis ir lieknastuomenis, malonaus žvilgsnio ir puikios kalbos.

Jisai prašėsi pernakti, vakarieniavo. Paskui prie židinio jisai pasakojo epizodus iš savo slaptingo ir įdomaus gyvenimo; visi jo klausė godžiai ir domiai; gali būti dargi ir su nuosteba: naivi Marcelė klausė jo žodžių, kokių ji pirmiau niekad nebuvo girdėjusi, kokius ji tiktai skaitydavo tų novelių puslapiuose, kurias sąsiuviniais — vieną sąsiuvinį kas sekmadienį — atnešdavo jai piemuo iš kaimynio bažnytkiemio. Marcelė buvo pilna romantizmo, naivi: tai pastebėjo jaunuolis, ir kada jaunuolė ėjo parodyti jam paruoštą kambarį, pastvėrė ją už rankų, perveriančiu žvilgsniu pažiūrėjo jos akysna, prisipažino jai, apgaulingai, kad jis esąs persekiojamas svetimas princas. Sodietė susijaudino, ir jisai prikaltėjo jai, kad ji esanti taip graži ir mandagi, kad jisai ieškos galimybės padaryti ją savo princiene... Kad vėliau jis ateis pasikalbėti su ja...

Ir vidurnaktį keleivis įslinko į nuolankų romantikės mergelės kambarį.

Prieš ateisiant rytojaus dienai, per langą esantį užpakalinėje namų dalyje, apgavikas iššoko ir pranyko laukuose...

Motina ir duktė atsiduso vienu metu ir nuliūdę žiūrėjo viena į kitą.

Senis paraivė alkūnes, išėmė iš dantų užgesusią cigaretą ir įmetė jį į ugnį.

— Gal eisim jau mudvi gultų?

— Gerai einam!

Moters nuliūdę išėjo; Tomas pažvelgė jas išeinant ir liūdnai sušnabzdėjo:

“Nelaimingos... aš žinau, aš visa žinau. Nelaukite jo, nes jis nėkuomet daugiau nebegrįš. Aš mačiau, kai jis bėgo... Ir aš sekiau jį, ir niekšas man viską papasakojo! Ir ten aukštai, ant kalno...”

Tomas įsmeigė žvilgsnį į šautuvą, kuris kabėjo sienoje ant vinies.

Lauke vėjas švilpė.

Iš Esperanto kalbos vertė

V. V.

“Kaip kūdikiui peno, taip tautai reikia doros, kad gyventų. Reikia doros pasienio gyventojams, kad šmūgeliiu nepakirstų tautos finansų, reikia doros pagirių žmonėms, kad neišvogtų valstybės miškų, reikia doros ir tų miškų sargams, kad už buteliuką neapsimestų nežinančiais ar nematančiais. Reikia doros ir kitiems tautos prižiūrėtojams, kad nesidalintų pelnu su vagimis. Jau nekalbant apie niekšišką kyšių ėmimą, reikia doros valdininkams, kad netingėtų patarnauti visuomenei už algą. Reikia doros pirkliams, kad už pinigą duotų tinkamą daiktą”.

Kun. Pr. Bučys.

DR. L. BYSTRAS,
Lietuvos Švietimo Ministeris, "Pavasario" Sąjungos
ex-pirmininkas.

THOUGHTS OF YOU.

Your happy smile, your laughing eyes
Your lovely hair, your quite sighs
Is to me an earthly paradise.

A paradise where Love and Beauty rest
In innocence and wondrous purity drest
Memories of you shall linger in my breast.

The purple evening as it slowly fades
Slowly and dilatorly into darker shades
Has not the bliss that in you prevades.

Bliss and joy would never come to me
What a melancholic world this would be
Where I to lose your golden memory.

I long to gaze into those caressing eyes
How my heaving breast pants and sighs
The thought of you lingers and never dies.

And so with the coming of each new day
To you oft my thoughts longingly drift away
And the world again is bright and gay.

I myself do not know what it is
But to think of you is a joyous bliss
Yes Connie its you alone that I miss.

Many find pleasure gazing at the skies so blue
And long to wander amid flowers wet with dew
But to me the greatest joy — is with you.

Pat. Grenis.

SPRING TIME.

(Dedicated to Constance).

I.

Oh! the roses in your cheeks are blooming
And the world is again fresh and green,
Giving life a touch of beauty
Fairer than mortal eyes have seen.

II.

O! your words like quiet reposing violets
Half hidden on the ground,
Are like softsad notes of melody
Floating all around.

III.

O! beauty now is every where
And love is at her best
Life has a better meaning
And the soul is more at rest.

A. P. Grenis.

GONE AWAY.

I.

I cannot tell you, yet it seems
Really I don't know what to say,
For your smiling countenance ever gleams
When you're near yet so far away.

II.

It seems I cannot lose the thought of you,
It always haunts me like a soothing song
Be I glad, joyous, merry or blue
I only think of you the whole day long.

A. Grenis.

EPITAPH.

When I am gone and departed,
Under the azure sky,
Let me in silence lie,
Sigh not nor be broken-hearted.
Violets blue will sweetly bloom,
Birds far above me
Will sing they love me,
And scatter their songs o'er my tomb.

A. Grenis.

A RACE WITH THE WOLVES.

We were three in the sleigh. The night
was dark. Downy, petal-like snowflakes were
falling through the tall, green pines and fir trees.
The road ahead of us lay through the threaten-
ing heart of the gloomy forest. There was no
other road to choose and the need to reach the
Pineneedles was urgent. Heedless of the blind-

ing snowflakes, we skimmed along the freshly fallen snow. The horses were good and strong.

A sigh, a distant howl, and silence again. To break the deadly monotony, I started to whistle a little song; my brother and my friend joined. Another howl echoed in the distance, but we did not pay much attention to it.

All at once the horses whined and reared, then plunged madly on. Shiver ran down my spine! Fear gripped at my heart! My companions felt the same I had no doubt. Two fiery, red balls of fire gleamed at our right, and disappeared. An unseen hand seemed reaching to clutch us! We turned: the woods in our rear were dotted with flaring red signals.

"Wolves!" hoarsely whispered my brother.

"A pack of hungry wolves!" supplemented my friend.

At first a gray indistinct mass stealthily moving, till at last with savage snarling hunger-yelps, they dashed boldly out of the woods into the road. I lashed the horses! But if two horses can run like a deer, so also can a pack of hungry wolves. Gaining steadily in spite of every effort, nearer they came, closer, till at our very heels, we could hear the snap of their strong white teeth, and almost feel the heat of their breath, as the foremost one tried to spring into the back of our sleigh. Our only weapon was the whip in my hand. I gave it to my friend; turning suddenly he slashed among them, right and left. So close were they that the lash struck the faces of the nearest, and with howls of pain and rage they fell back among the rest. But it was only for a moment, and again they were crowding on us. On we went, dashing, up hills and into valleys; and ever with that terrible mass following, gray, gaunt, relentless, with red and glaring eyeballs, and red and foam-flecked jaws, snarling snapping, panting, leaping...

It had been a race so close that more than once it had to us almost seemed hopeless, when at last we dashed into a clearing. A farmhouse, the barking of the dogs! How welcome!

"Thank God!" I exclaimed, "we are near the village".

With piercing howls the pack swiftly turned back, at these signs of life, this visible nearness to man. With a last snarling cry, the gray shapes disappeared in the dark shadows of the thick forest beyond the clearing.

"We are safe!" echoed my friend, as if in a dream.

"A narrow escape!" answered my brother.

"Polly" C. Stasaitis.

Norwood, Mass.

Pastabos.

— Vyčių Vajus pratęstas iki š. m. gegužės 31-mos dienos. Kuopos tur laiko išmėginti savo gabumus naujų narių prirašymo rungtyne. Get bizi!

— L. Vyčių 1 kuopa Montello, Mass. atsi-gauna ir stiprėja. Buvo gerokai sunykus. Dauge- lis jaunuolių mintijo, kad sudarius klubą, bus daugiau linksmybių ir visokių "fonių". Sudare klubą, įsitikrino, kad jame galima gerokai parū-kyti, "išvenzyti" ne tik plaučius, bet ir smegenis. Visos "fonės" būna tik rungtyne, kas iš toliau gal į "spitūną" įspiauti nesuteršiant panosės ir grindų.

Nedyvai, kad kilnesnis jaunimas dabar pra- deda rašytis į Vyčius, kur yra idėjų ir rimtesnio darbo.

Kuopos ambicija yra, kad Vyčių 13-tasis Kongresas būtų Montello, Mass. Žada iki Kon- greso prirašyti 50 naujų narių, kad turėti dau- giau pasitikėjimo ir pritarimo.

Vyčiams pradėjo labiau sektis, kuomet jiems pradėjo daugiau užjausti ir remti vietos kleb. kun. J. Švagždis ir varg. muzikas Jonas Banys.

— Vyčių 18-ta kuopa Cambridge, Mass. lai- kosi obalsio: laikykis ir nepasiduok! Jaunimo Cambridge daug, bet vargu kur nors kitur gatvė taip išdykino jaunuomenę, kaip Cambridge. Dar iš kūdikių neišaugę vaikai daro, išdykauja, kaip suaugę bernai, o mergaitės, kaip suaugę mergos. Rodos, visos išdykavimų mados čia suplaukė iš ankštų ir siaurų Bostono gatvių.

Vyčiai stengiasi jaunimą gelbėti. Prisira- šius keliolikai lankščių jaunuolių, atsirado spor- to dvasios ir susidarė beisbolininkų ratelis. Kuo- pos vadai — tai tie patys nariai daugiau atsidavę organizacijai ir katalikų visuomenės idealams.

— Vyčių 78-ta kuopa Lawrence, Mass. po senovei vietinės kolonijos judėjimo ir veikimo šir- dis. Jos centre figuruoja du jaunimo darbuoto- ju — kun. F. A. Virmauskas ir kun. Pr. Juras.

Kuopos narių sąstate yra žymi nelygybė. Merginų bene tris kart daugiau, kaip vaikinų. Priežastis, tur būt, ta, kad čia augę lietuvaitės labiau myli Lietuvą ir jai trokšta dirbti, negu vaikinai.

Kadangi Lawrence kuopoje guli suklotos or- ganizacijos tradicijos, tai čia visuomet jauti gy- vos dvasios ir pulso.

— Vyčių 27 kp. Norwood, Mass. gyvuoja neblogiau už kitas Naujos Anglijos kuopas. Kuo- pai vadovauja čia augęs jaunimas. Pirmin. —

K.Viesula, raštin. Ap.Stasaitė. Mažas nesusipratimas įvykęs su Centru buvo sugadinęs kuopoje ūpą. Bet nesusipratimą prašalinus, ūpas, be abejo, atsitaitys.

— Vyčių 26 kp. Worcester, Mass. pailsus. Tas jos pailsimas virto tarsi kroniška liga. Kartais, rodos, kuopa tur daug narių, bet Centras juos spenduoja del nemokėjimo mokesčių. Paskutiniu laiku kuopa tvarkosi ir stiprėja.

Worcesteris — viena didžiųjų ir gerai pasiturinčių kolonijų. Jaunimo taip pat labai daug. Katalikų vadai ir darbuotojai turėtų rūpintis, kad Vyčiai gyvuotų ir stiprėtų. Jaunimas kur nors tur prisiglausti. Jei neišlaikysime jo idėjinę katalikų draugijoj, tai jis nueis prie "Aušrelės" arba į Milburio gatvės klubus venzytis dūmuose ir mokytis keikti bei blevyzgoti ištisas nakteles.

— Vyčių 7 kp. Waterbury, Conn. susilaukus naujo darbuotojo, Centro pirmininko muz. A. Aleksio, pradėjo augti, didėti. Jei kaip, tai ši kuopa gal laimėt pirmą narių Vajaus dovaną. Tik balandžio 13 d., kuopos susirinkime, įsirašė apie 20 naujų narių.

Waterburio Vyčiai parapijai priklausančiam name tur sales susirinkimams, sporto užsiėmimams ir žaislams. Vietos klebonas kun. J. Valantiejus, kun. P. Bakšys ir kun. Vaškėlis padeda Vyčiams žodžiu ir darbu. Čia pat darbuojas ir buvęs Centro Valdybos raštininkas J. J. Šaliūnas.

Vyčiai taip pat tur įsitaisę nedidelę spaustuvelę, kurioj išsispausdina įvairius pranešimus, paraginimus, plakatus ir kitokius spaudos darbus. Spaustuvės vedėju yra nenuilstantis vietos katalikų darbuotojas Vytis Digris.

— Vyčių 6 kp. Hartford, Conn. laikosi. Narių dauguma čia augę. Susirinkimuose ir tarpusavio pasikalbėjimuose vartojama lietuvių ir anglų kalbos. Vietos klebonas kun. J. Ambotas ir kun. Mockus Vyčiams užjaučia ir jiems, kiek išgalėdami, padeda.

— Pastaruoju metu prasideda žymesnis Vyčių judėjimas N. Y. ir N. J. apskrity. Vietos jaunimas, susilaukęs pasišventusių vadų, pradės burtis į kuopas ir darbuotis. Linkėtina, kad tai greičiau įvyktų.

— Chicagos Vyčių sportininkai jau stojo darban. Judėjimas prasidėjo smarkus. Šią vasarą Vyčių sportininkai padarys didelę pažangą, nes yra pasirijimo ir norų.

Iš Lietuvos.

Prancūzų protestas. Prancūzijos valdžia pareiškė mūsų vyriausybei protestą prieš dalinimą Prancūzijos piliečių dvarų Lietuvoje. Tai yra eilinis manevras pabėgusių iš Lietuvos lenkų dvarininkų.

Naujas geležinkelis Amallai-Kretinga bus pradėtas tiesti pavasarį; iki galo metų bus praveistas nuo Amalių iki Telšių. Anglų paskolos šiam geležinkeliui tiesti neuzteks. Mūsų vyriausybei reikės surasti 25 milijonai litų.

Vagonų apšvietimas. Gelžkelių valdyba yra užsakiusi Paryžiuje elektros reikmenis vagonams apšviesti. Dalis šio užsakymo jau gauta, o likusiąją tikimasi gauti balandžio mėnesy. Tuo tarpu elektros šviesa bus aprūpinta tik 134 vagonai.

Kada pasirodys metalniai pinigai. Tuo reikalu teko tiek sužinoti, kad atatinkamas įstatymo projektas Finansų Ministerio patiektas kabinetui svarstyti.

Pradžios mokyklos Kaune. Lietuvių yra 25 mokyklos, lenkų — 11, žydų — 11, vokiečių — 3 ir rusų — 2. Mokinų yra: lietuvių 2332, lenkų 1346, žydų 1384, vokiečių 434 ir rusų 266.

Žydai visas vaistines laiko. Farmacijos skyriaus pranešimu, iš visų duotų leidimų vaistų krautuves steigti, žydams duota 90 nuošimčių, o tuo tarpu žydai spaudoje apeliuoja kultūringiems vakarams, kad žydams neduodama Lietuvoje leidimų vaistų krautuves steigti.

Tabako gamyba. Praeitais metais Lietuvoje be Klaipėdos krašto, pagaminta 415,371.91 kilogr. tabako. Akcizo pajamų nuo tabako turėta 4,574,710 litų.

Muito pajamos vasario mėnesy siekė 2,531,273 litų 90 ct.

Pašto pajamos sausio mėnesy siekė 939,116 lt. 13 ct.

Lietuvos Bankas auksą perka. Šiomis dienomis L. Bankas pirko aukso už 3½ milijonų litų. Tuo būdu padidėjus aukso fondui didės ir pinigų emisija.

Kaune butų skaičius siekia 11,845.

Pirmas Liaudies Universitetas. Kauno priemiesty — Šančiuose kovo 25 d. Lietuvos švietimo Vinco Kudirkos Draugija atidarė pirmą Lietuvoje Liaudies Universitetą. Universiteto vedėju yra prof. V. Biržiška. Paskaitos laikoma vakarais. Mokslas klausytojams tiekiamas nemokamai.

Smuikai mokykloms. Švietimo M-jos Pradžios Mokslo Departamentas vasario 11 d. užpirkto "Dirvos" bendrovėje 200 smukų, kurie bus išdalinti pradžios mokykloms.

Kauno miesto dovana Lietuvos Universitetui. Kauno miesto savivaldybė dovanojo Universitetui savo namą Kaune, Mickevičiaus ir Duonelaičio gatvių kampe, tai yra tą patį, kuriame dabar Universitetas talpinasi visam laikui, kol U-tas bus Kaune. Be to, amžinam šios dovanos paminėjimui, miesto savivaldybė padėjo vieną sąlygą, kad visą laiką, kol U-tas bus Kaune, būtų paleidžiama nuo mokesnio už U-to lankymą 50 studentų iš tarpo Kauno miesto gyventojų, kurie bus šios pašelpos reikalingiausi.

Statys geležkelių dirbtuves. Kauno priemiesty Šančiuose šiomet bus statoma didelės geležkelių dirbtuvės.

Lietuvos Bankas statysis rūmus. Tam tikslui perka žemės sklypą Maironio ir Duonelaičio gatvių kampe, prieš Finansų Ministerijos namus. Užpirktoje vietoje yra tre-

ji namai, kurie bus nugriauti ir jų vietoje bus pastatyta Lietuvos Banko namai.

Valstybinė kalba Klaipėdos mokyklose. Klaipėdos krašto Direktorija įsakė visose mokyklose įvesti lietuvių kalbos mokslą.

Paštininkų uniforma. Kaune pastaromis dienomis pašto laišku ir telegramų nešiotojai aprenkti nauja uniforma.

Lietuvos Banko balansas. "T. Vairo" žiniomis, Lietuvos Bankas suvedęs balansą su pelnu virš 1 milijono litų.

Ekstradicijos sutartis su Amerika. Balandžio 10 d. Kaune mūsų vyriausybė pasirašė su Amerika ekstradicijos (prasikaltėlių išdavimo) sutartį.

Pradžios mokyklų statistikos žinios... 1924 m. vasario mėn. 1 d. visoje Lietuvoje be Klaipėdos krašto ir okupuotos Vilnijos buvo 2020 pradžios mokyklų, kurių tik 475 turi nuosavus namus. Tose mokyklose mokytojų buvo 2695 mokytojai (vyrų 1279 ir moterų 1416), kurių 2376 lietuviai, 195 žydai, 38 vokiečiai, 27 lenkai ir 21 latvių. Tose mokyklose mokinosi 117,564 vaikai, kurių 66,833 berniukai ir 50,731 mergaitė. Be to, prie pradžios mokyklų veikė 295 suaugusių kursai.

OKUPUOTOJ LIETUVOJ.

— Vis Kaunas "kaltas". Pastaruoju metu Vilnijoje priviso tiek atamanų su savo būriais, jog lenkų kariuomenės dalys jau neįstengia su jais kovoti. Seime lenkų atstovai darė paklausimų, o Vilnijos administracija laikraščiuose stengiasi visuomenei įrodyti, kad visų nelaimių priežastis — Kaunas.

Štai, kovo 16 d. geležinkelių linijos tarp Ignalino ir Dukšto buvo jau antras pasikėsinimas išsprogdinti liniją. Lenkai ir čia įžiūrėjo, kad kaltininkai esą lietuviai, nes, pasak jų, sprogstančiosios medžiagos piktadariai galėję gauti tik iš Lietuvos.

Vilnius. Šovininis reikalavimai. Kovo 23 d. Miesto salėje vietos lenkai susirinko mitinguoti. Mitinge nutarta kreiptis į vyriausybę, kad ši padarytų žygių greitesniam Vilniaus susisiekimui su Klaipėda, išstremtų iš Vilniaus lietuvius ir tt.

Lenkai, keldami savo spaudoj triukšmą apie tariamus lenkų ištrėnimus iš Lietuvos, ruošia tuo dirvą represijoms prieš lietuvius Vilnijoje.

Uždaro paskutinę mokyklą. Lenkų vyriausybė užgynė keturiems Vilniaus Lietuvių gimnazijos mokytojams p. p. O. Žebrauskaitei, P. Karazijai, D-rui D. Alseikai ir kun. Pšemeneckui toliau mokytojauti toje gimnazijoje. Be to lenkų administracija grasina neleisti mokytojauti dar vienuolikai tos pačios gimnazijos mokytojų. Taip griaunama paskutinė aukštesnioji lietuvių mokykla okupuotoje Lietuvoje.

BROLIAI AMERIKIEČIAI!

Lietuvai pagražinti Dr-ja ruošia šiemet nepaprastą Vilniaus Jubiliejaus šventę, sodinant "Vilniaus medį" Lietuvos sostinėje 600 m. sukaktuvėms paminėti.

Kaip skaudu lietuviams, kad šią šventę negalime tinkamai švęsti savo sostinėje. Lietuvos širdis išplėsta. Bet Jubiliejus duoda galimybės kiekvienam narodvti savo švenčių jausmus mylimajai savo sostinei, Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Gedimino įkurtai.

Broliai Amerikiečiai! Lietuvai pagražinti Draugija nutarė organizuoti visoje Lietuvoje "Vilniaus Jubiliejaus Rinkliavą" ir pinigų sunaudoti kultūros darbams. būtent, brangių istorinių vietų ir piliakalnių sutvarkymui ir k.

Pirmoje eilėje reikia Lietuvai sutvarkyti piliakalnius Vilnijoje, kur žuvo Lietuvos Didvyris Kunigaikštis Gediminas, gindamas Tėvynę nuo priešų.

Prisidėkite prie Vilniaus Jubiliejaus šventės. Organizuokite didžiausias iškilmes, nepaprastą aukų rinkimą, "Vilniaus Jubiliejaus Fondas" suteiks garbės Lietuvos tautai, jos istorijai ir ainiams.

Paaukoti pinigai duos puikius rezultatus, jei bus sutvarkytos ir papuoštos sulig Draugijos programos, visos Lietuvos brangios istorinės vietos, kur kasmetai galės rinktis linksma minia, kur skambės dainos ir orkestrai. Ateinančioji karta stebėsis mūsų šventu pasiryžimu, atmindama Vilniaus 600 m. Jubiliejaus šventę.

Mes matome, jog Tamstoms Tėvynė vis tebėra brangi, neužmirštate jos mylėti ir apie ją svajoti; padėkite tad mums ją padaryti kultūringu kraštu!

Laukdami nuo Tamstų kuogeriausių žinių — sveikiname!

Jus gerbią

Lietuvai Pagražinti D-jos Centro V-ba.

pas. Pirmininkas: KAN. J. TUMAS.

pas. Sekretorius: E. KUBILIUS.

Kaunas,

Balandžio mėn. 10 d.

—x—

DRAUGAI, AMERIKOS LIETUVIAI!

1921 metais Sedos miestelio (Mazeikių apskrities) gyventojai, norėdami duoti galimumo savo jaunuomenei įsigyti mokslo šviesos, nežiūrėdami didelių išlaidų, įsteigė 4 klasių vidurinę mokyklą (progimnaziją). Nesant miestelyje tinkamų mokyklai namų, buvo gauta iš valščiaus savivaldybės mūrinis grūdų sandėlis, kuris buvo pertaisytas ir pritaikytas mokyklos reikalams. Dabar mokykla jau tvirtai atsistojo ant kojų; turi 6 mokytojus ir 114 mokinių, berniukų ir mergaičių, iš Sedos ir gretimųjų parapijų: Kalvarijos, Židikų, Renavo, Vaičiūčių, Barstyčių, Gadunavo, Tirkšlių. Tačiau norint mokyklą visai tinkamai pastatyti, daug ko dar trūksta: gimnastikai salės, darbéliams salės, sargui buto, knygynui ir mokslo priemonėms kambarių. Tam tikslui rengiamasi pristatyti mokyklos namams antrąjį aukštą, kuris kainuos apie 30,000 litų (3,000 dol.) Be to, mokyklai labai trūksta baldų, ypač suolų mokiniams, ir mokslo priemonių. Kasmet mokyklai laikyti susidaro išlaidų apie 30,000 litų, iš kurių valdžia duoda apie 25,000 litų, o likusius vietos savivaldybės. Bet tiek valdžia, tiek savivaldybės, išleisdamos daug pinigų krašto po karo atstatymui, negali duoti mokyklai tiek lėšų, kad visiems reikalams užtektų, ypač kai esti didesnių išlaidų: remontas, namų statymas ir tt. Todėl šiuo ir kreipiamės į Jus, broliai amerikiečiai, ypač išėiviai iš Sedos ir gretimųjų parapijų, prašydami paremti mus, kiek galite, aukomis, kad galėtume įstatyti mokyklą į tinkamas vėžes. Žinodami iš laikraščių Jūsų duosnuma įvairiems Lietuvos reikalams, tikimės, kad ir mus sušelpsite, už ką būsime Jums labai dėkingi.

Drauge kreipiamės į Amerikos lietuvių organizacijas, prašydami mums pagelbėti, organizuojant aukų rinkimą ir jų persiuntimą Lietuvon. Visas aukas prašome siųsti Valščiaus valdybai, pažymint, kad jos skiriamos vidurinei mokyklai, o apie pinigų išsiuntimą praneškite mokyklos direktoriui.

P. S. Kitus laikraščius prašome persispaudinti.

Mokyklos Direktorius

P. Micevičius.

Mokyklos Ūkio Komiteto nariai:

E. Gylys,

M. Augustinavičius.

Pedagogų Tarybos Sekretorius

Ad. Klemas.

Lietuva, Seda, Mazeikių apskr.

1924 m. balandžio 3 d.

Iš Centro Raštinės.

Mūsų Vajus. — Iš viso Vajaus laiko kuopos dabar daugiausia ir smarkiausia dirba.

Pirmose eilėse stovi šios kuopos:

1. 110-ta kuopa, Maspeth, N. Y.
2. 35-ta kuopa, West Pullman, Ill.
3. 4-ta kuopa, Chicago, Ill.
4. 7-ta kuopa, Waterbury, Conn.
5. 18-ta kuopa, Cambridge, Mass.
6. 16-ta kuopa, Chicago, Ill.
7. 13-ta kuopa, Chicago, Ill.
8. 79-ta kuopa, Detroit, Mich.
9. 82-ra kuopa, Gary, Indiana.
10. 14-ta kuopa, Cicero, Ill.

Išvardintos kuopos daugiausia turi narių prirašę, kitos irgi vejasi jas, kaip va: 36-ta ir 5-ta kps iš Chicagos; 85-ta kp. iš Westville, Ill.; 49-ta kp. iš Brooklyn, N. Y. ir eilė kitų.

110-ta kuopa iš Maspeth, N. Y. yra nauja kuopa. Ji šiais metais tik suorganizuota. Chicagai, Detroitui ir kitoms kolonijoms reikės praktikuoti, kad "subytinus" 110-tą kuopą.

35-ta kuopa iš West Pullman, Ill. Ji stovi beveik greta su 110-ta kuopa. 4-ta kuopa netoli jų. Jai reikia dar daugiau dirbti, kad "subytinus" 110-tą ir 35-tą kuopas. Kuopoms lieka dirbti tik gegužės mėnesis. Dar kiekviena kuopa turi progos laimėti Vajaus dovaną. Kurios kuopos laimės, Centras dovanas tuoj priduos.

25-ta kuopa, Cleveland, Ohio. — Iš neoficialių pranešimų girdime, kad 25-ta kuopa irgi uoliai dirba. Jau turi daug prirašę naujų narių, tik laiko paslapyti. Ji rįžosi laimėti pirmą dovaną. Ar 25-ta kuopa to atsieks? Dabar nespėjome. Bet ar nebūtų geriau, kad 25-ta kuopa prisijungtų naujų narių aplikacijas ir mokesčius. Mes sulig narių skaičiaus padarytume palyginimą. Tuomet pati kuopa matytų, kaip ji toli nuo pirmų eilių, kiek reikia įtempti jėgas, kad pralenkus pirmesnes kuopas. Pernai 25-ta kuopa ir gi laikė paslapyti, manydama visas kuopas pralenkti. Ji buvo antra iš eilės daugiausia prirašiusi naujų narių. Mes linkime jai šiais metais da geresnio pasisekimo.

Pašelpos Skyrius. Apie pašelpos skyrių plačiau parašysime kitame "Vyčio" numery. Iki šiol pašelpos skyriun nariai palengva rašosi.

Naujos Kuopos. Susiorganizavo nauja — 111-toji kuopa, Yongstown, Ohio, atgaivinta 95-ji kp. Sioux City, Iowa.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO RAŠTININKO FINANSŲ APYSKAITA.

(Nuo Kovo 1, 1924 iki Gegužės 1, 1924).

PAJAMOS.

Balansas iš Vasario	\$383.52
14 kp. Cicero, Ill.	\$ 14.50
18 kp. Cambridge, Mass.	28.00
93 kp. Rochester, N. Y.	11.25
P. J. Slakis, "Vyčio" prenumerata	2.00
M. Ausukaitis, "Vyčio" pren. į Italiją	4.00
O. Traupiūtės, "Vyčio" pren. į Liet.	4.00
48 kp. Springfield, Ill.	14.30
7 kp. Waterbury, Conn.	21.00
5 kp. Chicago, Ill.	38.75
92 kp. Niagara Falls, N. Y.	30.00
79 kp. Detroit, Mich.	22.75
80 kp. St. Louis, Mo.	5.00
90 kp. Kearny, N. J.	1.50
S. Gusčiūtė, Pren. "Vyčio" į Liet.	4.00
A. B. Žemaičio Pren. "Vyčio" į Liet.	3.50
P. Valaičio Pren. "Vyčio" į Lietuvą	1.00
A. Valonio Pren. "Vyčio" į Lietuvą	3.00
11 kp. Homestead, Pa.	40.00
110 kp. Maspeth, N. Y.	18.70
6 kp. Hartford, Conn.	15.25
K. Staupas	3.00
110 kp. Maspeth, N. Y. Finansų Knyga	2.00
4 kp. Chicago, Ill.	22.00
16 kp. Chicago, Ill.	41.25
25 kp. Cleveland, Ohio	22.60
41 kp. Brooklyn, N. Y.	5.50
35 kp. West Pullman, Ill.	3.00
J. Zabulionis, "Vyčio" pren.	3.50
35 kp. West Pullman, Ill.	7.50
33 kp. Montreal, Canada	12.00
17 kp. So. Boston, Mass.	3.00
82 kp. Gary, Indiana	47.25
51 kp. Sheboygan, Wis.	24.00
K of L. Press morgečius	150.00
102 kp. Detroit, Mich.	39.00
4 kp. Chicago, Ill.	16.00
48 kp. Springfield, Ill.	11.40
11 kp. Homestead, Pa.	9.00
41 kp. Brooklyn, N. Y.	6.00
P. Slakio "Vyčio" Pren.	1.50
43 kp. Grand Rapids, Mich.	18.00
4 kp. Chicago, Ill.	22.00
79 kp. Detroit, Mich.	10.50
80 kp. St. Louis, Mo.	1.75
49 kp. Brooklyn, N. Y.	6.90
24 kp. Chicago, Ill.	38.25
85 kp. Westville, Ill.	14.45
78 kp. Lawrence, Mass.	3.25
13 kp. Chicago, Ill.	6.00
17 kp. So. Boston, Mass.	7.50
17 kp. So. Boston, Mass., už 20 "Vyčio" kopijų	2.00
14 kp. Cicero, Ill.	15.65
14 kp. Cicero, Ill. už Konstitucijas ir Fin. Knygai lapus	2.75
B. Miciūnienės Pren. "Vyčio" į Liet.	4.00
Skelbimas į "Vytį" Franklin Savings & Trust Co.	11.25
P. Lauraičio "Vyčio" pren.	3.50
Smulkmenos50
16 kp. Chicago, Ill.	28.50
35 kp. West Pullman, Ill.	20.00
25 kp. Cleveland, Ohio	16.40

13 kp. Chicago, Ill.	11.00
93 kp. Rochester, N. Y.	9.00
17 kp. So. Boston, Mass. J. Tamasonis	1.50
Lit. Vyčių Pašelpos Skyriaus	
mokesčiai	93.00
4 kp. Chicago, Ill.	115.75
36 kp. Chicago, Ill.	49.50
16 kp. Chicago, Ill.	23.00
14 kp. Cicero, Ill.	3.00
84 kp. Chicago Heights, Ill.	12.00
8 kp. Roseland, Ill.	5.50
13 kp. Chicago, Ill.	4.00
82 kp. Gary, Indiana75
Viso kovo ir balandžio mėn.	\$1,273.15
Sudėjus balansą	\$1,656.67

IŠMOKĖJIMAI.

(Nuo Kovo, 1924 iki Gegužės 1, 1924).

Redaktoriui už "Vyti" No. 3(149)	\$ 40.00
Už krasos ženklelius "Vyčio" No.	
3(149) Centro Raštinėj ir "V." Red.	16.00
K of L Press už "Vyti" No. 19(132)	220.00
Ig. Sakalui alga nuo 12-3-23 ligi	
12-9-23	30.00
M. Zujui už administracijos darbą	
vasario mėn.	40.00
P. Stoniui sugražinta paskola	25.00
Už stampas "Vyčio" No. 4(150), Centro	
Raštinės ir "V." Red.	15.00
Redaktoriui už "Vyti" No. 4(150)	40.00
Redaktoriui už "Vyti" No. 5(151)	40.00
Už krasos ženklelius "Vyčio" No. 5(151)	15.00
Deposit į Post Office už "Vyti"	15.00
Už morgečius	500.00
Ig. Sakalui alga nuo 12-10-23 ligi	
12-23-23	60.00
Redaktoriui algos balansas už kovo mėn.	80.00
K of L Press už mortgečius	150.00
Nuošimtis už nota	30.00
Krasos Ženkleliai "Vyčio", Centro	
Raštinėj ir Red.	16.09
Redaktoriui už "Vyti" No. 7(153)	40.00
Viso labo išmokėta	\$1,372.09
Balansas	\$ 284.58

V. Rūkštalis, L. V. Centro Rašt.

AUKOS.

(Surinktos per Vyčių maršruto prakalbas Vyčių spaudai remti ir padengimui kelionės lėšų).

- 1) Niagara Falls, N. Y. š. m. kovo 24 d. per Vyčių 92 kp. prakalbas aukojo:

Kun. J. Gervickas	\$2.00
J. A. Žuklies	1.60
Pau. Jančeliūtė ir A. Karaškiūtė po	1.00
Smulkių	4.40
Viso	\$10.00
- 2) Schenectady, N. Y. kovo 29 d. per Vyčių 108 kp. prakalbas aukojo:

Kun. kl. Biskas (Bičkauskas)	\$2.00
Po \$1.00: Roz. Lauzackaitė, Ant.	
Kuraišis, Juozas Kučinskas, R. Vai-	
nulevičius, Petras Slušinskas, Kat.	
Dubisaitė.	
Smulkių	\$6.77
Viso	\$14.77
- 3) Amsterdam, N. Y. kovo 30 d. per Vyčių 100 kp. prakalbas aukojo (kuopos nariai):

Po \$2.00: M. Kerbelis ir J. Kazlauskas	
Po \$1.00: L. Kisielienė, K. Stašaitienė,	
M. Kazlauskas, O. Aleksandravičiūtė,	
O. Jospavičiūtė, S. Gusčiūtė, A.	
Visminas;	

Po 50c: S. Kisieliūtė, A. Guobis, M. Žukauskaitė ir V. Kisieliūtė.

Smulkių \$1.25
Viso \$14.25

4) Cambridge, Mass. Balandžio 6 d. per Vyčių 18 kp. prakalbas aukojo:

Po \$1.00: A. Vaisiauskas, J. Vinčiūnas, P. Radaitė, E. Pavelaičiūtė, O. Simbalaitė, P. Kisielius, St. Luinis.

Smulkių \$1.00
Viso \$8.00

5) Norwood, Mass. Balandžio 9 d. per Vyčių 27 kp. prakalbas aukojo:

K. Stašaitienė \$1.25
Kl. Kašėta 1.00
Ad. Šidlauskas75

Po 50c: K. Ketvirtis, K. Viesula, K. Savilionis;

Smulkių 1.54
Viso \$6.04

6) Waterbury, Conn. Balandžio 13 d. per Vyčių 7 kp. prakalbas aukojo:

Po \$1.00: N. Petrauskaitė, Br. Karpavičius, K. Katilius, A. Aleksis, kun.

Pr. Bakšys, Pr. Drevinskas, J. Dolebras, J. Patvinskas, J. Karpavičius, J. Marcinauskas;

A. Barkauskas50
Smulkių 5.70
Ižangos prie durų 8.20

Viso \$24.40

7) Hartford, Conn. L. Vyčių 6 kp. kelionės išlaidų \$3.00
Matas Zujus,

"Vyčio" Red.

—x—

Ivairenybės.

Lenkų pinigai Lietuvos lenkinimui. Lenkų laikraščiai praneša, kaip Adomo Mickevičiaus vardo draugija nutarusi paaukoti 300 milijonų lenkų markių lenkų mokykloms Kauno Lietuvoje. Yra žinių, kad panašios "aukos" iš Lenkijos Lietuvon plaukia slapta, bet dabar lenkai viešai patys pareiškė.

Turkės protestuoja prieš daugpatystę. Turkų moterys įteikė Tautos Tarybai prašymą panaikinti Turkijoje paligamiją (daugpatystę).

ŽMONIŲ SKAIČIUS EUROPOJ.

Paskutinėmis statistikos žiniomis Europoj esą apie 475 milijonai žmonių, kurių 250 milijonų moterų ir 225 milijonų vyrų.

Per metus suzeidžiama apie 200,000 žmonių. Kasyklų biūro paduodamais skaitmenimis, Jungtinių Valstijų anglių kasyklose kasmet suzeidžiama apie 200 tūkstančių darbininkų. Iš jų apie 2 nuošimčiai miršta, o 5 nuošimčiai pasilieka be sveikatos visa mamžui.

Aukštumo rekordas. Jungtinių Valstijų armijos lakūnas Me Ready orlaiviu pakilo 41,000 pėdų aukščio. Lig šiol tik vienas prancūzų lakūnas turėjo rekordą — 34,000 pėdų.

Vėl sala pranyko. Praeitų metų lapkričio mėn. Indijos vandenyne atsirado nauja sala 1000 pėdų ilgumo. Toji sala, kuri priklausė Anglijai, ir buvo dar neapgyventa, po keturių mėnesių taip pat netikėtai dingo iš okeano paviršiaus.

Kas Jaunimo Veikiama.

SO. BOSTON, MASS. — Iš kuopos darbuotės. Kovo 29 d., L. Vyčių 17 kp. turėjo mėnesinį susirinkimą. Įvairios komisijos išdavė raportus; apsvaistytą einantieji reikalai, ypatingai Vyčių Vajaus. Prie kuopos prisirašė K. Ambrozas su savo sūnum Kaziu, highschoolės mokiniu ir užsimokėjo už visus metus. Pastarasis bene bus jauniausias šios kuopos narys. K. Ambrozas yra parapijinės svetainės prižiūrėtojas ir vietinių draugijų darbuotojas.

Vajaus Prakalbos. Bal. 3 d., Parapijinėj salėj įvyko L. V. Vajaus reikalais prakalbos. Nors buvo plačiai išgarsintos, bet žmonių mažai tesuėjo, ypatingai čia augusio jaunimo — tik keli tebuvo. Vedėju buvo V. T. Savickas. Pirmiausia puikiai ir įdomią prakalbą pasakė mūsų gerb. klebonas K. Urbonavičius, apibūdindamas jaunimo ypatybes, palinkimus ir priedermes. Pertraukoje naujas jaunas Vytis Kazys Ambrozas pagriežė smuika keletą muzikos dalykėlių. Sekė gerbiamo Mato Zujaus prakalba. Pirmoje dalyje kalbėjo apskritai apie Lietuvą, jos žmones, ūpą, kariuomenės gyvenimą ir tt. Kalbą įvairino gausiais juokeliais. Tas susirinkusiems labai patiko. Antroje dalyje kalbėjo apie L. Vyčių organizaciją ir mūsų obalsius "Dievas ir Tėvynė", išaiškindamas jų reikšmę ir kodėl mes tokius pasirinkome.

Po kalbos, pašaliniamis išėjus, davė pranešimą iš organizacijos vidurinio gyvenimo ir tvarkos. Į paklausimus atsakinėjo. Pertraukose pardavinėta atskirais egzemplioriais organas "Vytis".

Po prakalbų gerb. Matas Zujus dar apie savaitę laiko viešėjo Bostone bei jo apylinkėse.

Netekome Veiklaus Nario. Kuopos nariai džiaugėmės susilaukę savo tarpan grįžusio iš Lietuvos veiklaus nario, didelio idealisto — gerb. Jono Červoko. Bet neilgai. Nei juste nepajutom, kaip jo netekome. Gerb. J. Červokas liko pakviestas prie Lietuvos Atstovybės Washingtonan.

Rengiasi prie Suvažiavimo. Bostono, be abejo, ir kitų kolonijų Vyčių kuopos, rengiasi prie L. V. N. A. Apskričio metinio suvažiavimo, kuris įvyks gegužės 4 d., Worcester, Mass. Worcesteriečiai pakvietė So. Bostoniečius Vyčius to vakaro programą išpildyti. Važiuos su veikalu "Prażydo Nuvytusios Gėlės". Vyks ir visų mėgiamos sesutės Grybaitės. Taipgi St. Paura ir S. Motiejūnaitė. Tai Worcesteriečiams bus progos išgirsti geriausių šios apylinkės dainininkų. Worcesterio kuopa atsiųgindama atvyks gegužės 11 d. į So. Bostoną su puikiu veikalu.

Koresp. pagelb.

CHICAGO, ILL. — Iš 16 kuopos darbuotės. L. Vyčių 16-tos kuopos savaitinis sus-mas įvyko bal. 24 d., Vyčių kambaryj. Šis sus-mas buvo vienas gausingiausių, kokių kada 16-tos kuopos yra buvę. Jaunimo gausus būrys susirinko iš vietinės kolonijos. Buvo nemaža svečių ir iš kitų kolonijų, nes tą vakarą po sus-mo buvo rengiama pasilinksminimas — šokiai. Vyčių kambarys yra nemažas, bet šį kartą pasivėlavusiems sėdynių nebeliko.

Nors nedaug laiko tebuvo sus-mui laikyti, tačiau keletas svarbių dalykų nutarta ir daug naujų narių laimėta.

Galutinai nutarta laikas del nusiėmimo paveikslų. Tai bus 1-mą nedėdienį birželio mėnesio.

Beisbolo organizavimo reikale raportavo kun. J. Statkus. Jo ir kitų komisijos narių pastangomis organizuojama jaunamečių "Juniors" tymas.

Nutarta pakviesti Šv. Jurgio parapijos Kanklių korą, kuris mums sus-mą laikant turėjo praktikas, į vakarėlį, tokiomis pat išlygomis, kaip ir kuopos nariams: vaikinais užsimoka įžangos po 25c., o mergaitėms — veltui.

Kuopos pirmininkas, P. Gritėnas, pranešė kas link dovano, kokios bus duodamos nariams-ėms, kurie-ios laike Vajaus daugiau narių prirašys prie kuopos. Pirma

dovana: paveikslą patalpinti "Vytyj"; antra — \$3.00; trečia — \$2.00.

Šį kartą 16-ta kuopa laimėjo 13 naujų narių — vaikinių ir mergaičių. Taip augant 16 kuopai bus galima netik 2 beisbolo tymu turėti, bet ir mergaičių tenis ratelį ir dar kitų kokių nors grupių sudaryti, o Centrą ir Apskričio skiriamos dovanos, be abejonės, teks 16 kuopai. (Tlupuciuką padirbėkit, tai, gal, ir teks. "V." Red.).

Po sus-mo jaunimas suėjo į svetainę, kur Krekščiuono orkestra visus palinksmino, visi pašoko ir linksmu ūpu išsiskirstė.

Korespondentas.

CLEVELAND, OHIO. — Jaunimas dirba. Balandžio 14 d. Liet. Vyčių 25 kuopa laikė mėnesinį susirinkimą. Susirinkimą vedė pirm. J. Kuzas. Pirmiausia organizatyvė komisija darė pranešimą kas link naujų narių prirašymo. Pasirodė geros pasekmės. P. Staupienė, įžymi visuomenės darbuotoja, prirašė p-lę Mušinskiūtę. P. Urbšaitis, jaunas energingas vyras, prirašė net keturis: P. Mačiūtą, V. Babarską, M. Babarskiūtę ir A. Babarskiūtę. Daugiau tokių Vyčių, kaip P. Urbšaitis! Kiti sakė, turį po keletą naujų, kurių vardus priduos vėliau. Įžymus biznierių p. J. Kvedaras pranešė, kad jis turįs net dešimtį narių, kurių vardus priduos baigiant Vajų. Turiu žymėt, kad Kvedaras ir pernai prirašė 30 narių. Valio, Kvedarai!

Teatro komisijos nariai darė pranešimą iš savo darbuotės — p.p. J. Sadauskas, J. Bleizgys ir P. Bortnikas pranešė, kad yra mokinami trys įžymūs veikalai: "Liordo Stebuklas", "Pančiai" ir "Keistutis". Pirmoju du bus vaidinamu pavasary, o pastarasis rudenį, spalį 26 d.

Kaip iš pirmų dienų pastebėta, tai dramos komisija rūpestingai imasi savo uždavinius atlikti. Yra vilties, kad dramos skyrių ištobulins iki aukšto laipsnio, nes komisija sudaryta iš tokių, kurie gali ir nori dirbti.

Koncerto rengimo komisija pranešė, kad gryo pelno liko \$174.00, kurie perduota šv. Jurgio par. delei naujų vagonų.

Koro komisija pranešė, kad koro veikimas nėra tokis, kokis turėtų būti. Muz. J. Čižauskas pareiškė, kad koras turi būt sudarytas bent iš 60 narių. Visi jo pareiškimą priėmė su džiaugsmu. (Negana tuomi džiaugtis — reik vykint gyvenime).

Svaidininkų ratelio vedėjas J. Venslovas pranešė, kad svaidininkų tinkamą sąstatą turįs. Ratelis įregistruota į skyrių "B".

Nauji drabužiai užsakyta.

Pranešimas užgirta. Reikia žymėti, kad Vytis Venslovas myli sportą ir kaipo atletų vedėjas, daug pasidarbuoja kuopos garbei. Delei svaidininkų reikalų aukojo J. Sadauskas \$5.00, J. Kuzas \$5.00, J. Andžiulaitis \$5.00 ir M. Ardzys \$5.00. Kiti po mažiau. Žadėjo paskolinti J. Kvedaras \$10.00 ir V. Bakutis \$25.00. Gražus būrelis sporto rėmėjų! Kiti pasižadėjo vėliau aukoti. Laukiame.

Organizuojami jaunamečiai. Pirm kelių metų čia buvo manyta sudaryti jaunamečių Vyčių skyrių, bet tada nebuvo patogų, tai ir atidėliota. Svarbiausias nepatogumas, tai neturėjimas tinkamos salės. Dabar tas nepatogumas pašalintas.

Balandžio 14 d. kuopos nutarta organizuoti jaunamečius. Tą pačią dieną prašytą apie 25 nariai-ės. Globojimai jaunamečių išrinkta komisija iš p-nios P. Staupienės, P. Bortniko ir p. J. Sadausko.

Vytė Staupienė, Bortnikas ir Sadauskas gali ir nori darbuotis Liet. Vyčių organizacijai, tai numatoma, kad jų darbas duos gerus davinčius. Labai linksma, kad mūsų dvasios vadas gerb. kun. V. Vilkutaitis tą užgyrė ir žadėjo paramą.

Iš jaunamečių darbuotės žinutės bus paskelbtos vėliau.

Valio, Liet. Vyčių 25 kp.! Valio, jos darbuotojai!

Valio Jaunamečių skyrius!!!

Jaunuolė.

AMSETRDAM, N. Y. — Mūsų kolonijos Vyčių 100-ji kuopa, kaip seniau, taip ir šiais metais gyvuoja neblogiausia. Nors kuopoj narių neperdaugiausia, bet visi priklausantieji yra ištikimi savo organizacijai.

Beisbolininkų Ratelis taip pat laikosi neblogiausia. Žiemos metu sporto žaidimai ėjo Federacijos svetainėje, kur dažniausia ėjo "Basket Ball".

Po naujų metų surengta keletas šokių su pamarginimais.

Kovo 3-čią dieną buvo surengta vakarienė, kur jaunuomenė turėjo progos linksmi laiką praleisti. Surengimu daugiausia pasidarbavo A. Stokniūtė, Z. Kisieliūtė ir T. Jankūniūtė.

Vasario 24 d. vaidinta komedija — "Nelaimingas Buick", kuri puikiai vaidinta ir piniginiu žvilgsniu gerai pasisekė.

Gegužės 4-tą dieną bus statoma scenoj didelis istorinis veikalas (Koks? Red.).

Meno srity daugiausia darbuojas M. ir J. Kazlauskai, Z. Kisieliūtė (kp. rašt.) ir A. Visminas (vargon.).

Susirinkimai būna kas mėnuo ir labai tvarkingai vedami pirmin. M. Kazlausko. Nariai taip pat gausiai lankosi ir rintai svarsto kp. ir organizacijos reikalus.

Paskelbus Vajų, liko prirašyta 8 nauji nariai. Tai tik pradžia.

Kovo 30 d. mūsų koloniją aplankė "Vyčio" redaktorius ir organizatorius Matas Zujus. Laikė prakalbą Federacijos salėje. Publikos buvo daug. Kad būtų geriau buvę viskas organizuota, tai pasekmės narių ir aukų žvilgsniu būtų buvę daug geresnės.

Korespondentė M. Z.

ROCHESTER, N. Y. — Per trumpą laiką mūsų Vytis jau du kartus šauniai pasirodė. Pirmą — koncertu, o dabar, balandžio 6 d., vaidino "Piloto Duktė".

Kaip linksmia yra, kad mūsų jaunos mergaitės taip aiškiai lietuvišką kalbą vartoja. Ir tikrai galima sakyti, jos bus tikros lietuvaiteš visados.

Tas vaidinimas yra didelės vertės. O vaidilos savo roles atliko kogeriausia. Svarbesnes roles atliko pagirtinai, kaip Klodijos (Piloto Duktės) — Emilija Krajeriūtė, Rebekos — Pranė Saunoraitė; Izabelė Roviūtė, Emilija Tamašauskaitė, Ona Rickiūtė, Stefanija Ivanauskaitė, Zuzana Rickiūtė, Jedyga Gudinaite, Ella Paliukienė ir visos kitos gerai vaidino.

Mes turime dėkoti už šį surengimą B. Vaitkui, kuris tokiu trumpu laiku surengė ir išmokino. Dirbo dienomis ir vakarais. Mažai randasi tokių darbuotojų. Prisidėjo ir J. Gudinaite, išmokindama šokėjas soki ir pasiuvo joms drabužius. Ačiu tai mergelei už jos triušą!

Taip pat J. Paluikis su M. Devoniu surinko daugybę pagarsinimų.

Šį vakarą pamargino solistai: R. Šerelis — smuika, E. Saunoraitė — kontralto. Abu yra mokiniai muzikos konservatorijos ir gali tikėtis geros ateities. M. Pikūnaitė (soprano) ir A. Jankus (baritonas) dainavo gana gerai.

Mažai čionais veikimo ir kiekvieną kartą beveik vienos merginos dirba. Tad jaunikačiai 93-čios kuopos, pasirodykit, kad jūs dar neužmigė!

Korespondentė.

CLEVELAND, OHIO. — Balandžio 27 d. L. Vyčių kuopos Beisbolo ratelis šiemet pirmą kartą susirėmė su svetimtaučių rateliu "Galter Confections". Iš pradžių, rodės, Vyčiai laimės, nes pirmame punkte padarė net 3 išbėgimus. Bet gale pralošė.

Rungtynės išėjo: 7 prieš 5 Galteriečių naudai.

Šermukšnis.

SPRINGFIELD, ILL. — Prie Lietuvos Vyčių 48-tos kuopos jaunamečių skyriaus priklausė apie penkiasdešimt narių tarp dešimt ir keturiolikos metų amžiaus. Turi savo valdybą ir laiko mėnesinius susirinkimus. Per Kazimieriečių Vajų įteikė mažą auką ir kituose vajuose vis pasirodė su aukomis.

Velykose teko suvaidinti mažą veikalėlį — "Muligenio Velykos", kuris labai sėkmingai buvo pastatytas. Beveik visi vaidino pirmą kartą.

Balandžio 27 dieną buvo surengta "Party".

Jaunus organizuot ir jų būrelį palaikyt tai nėra labai lengva, ale kaip jie žino, kad jiems yra "Good time" po jų kiekvieno pasidarbavimo, tai jie dar labiau laikosi ir kitus prikalbina.

Ona Gudauskaitė ir Julė Gedminaitė labiausia jaunamečiais rūpinasi.

Ado—tė.

—x—

REDAKCIJOS ATSAKAI.

K. "Nusiramink" — netinka.

"Varpelio" Adm. "Vyčio" skelbimą prašom dėti. "Varpelio "Vyty" įdėsime.

—x—

CHICAGOS IR APYLINKIŲ VYČIAMS.

Lietuvos Vyčių Chicagos Apskritys savo mėnesiniame susirinkime 13 d. balandžio, priėmė planą tradiciniam išvažiavimui, kuris įvyks š. m. liepos 4 d.

Šiemet Chicagos Vyčiai nuširdžiai kviečia į savo tradicinį išvažiavimą ir L. Vyčių kuopas, esančias Chicagos Apskričio provincijoje, k. t., Waukegan, Ill., Gary, Ind., Kenosha, Wis. ir tt.

Šiemetinis mūsų išvažiavimas žada būti vienas puikiausių.

Be rinktiniausio Chicagos jaunimo išvažiavime turėsime didelį ir puikų chorą, didelę ir puikią orkestrą, dargi galime tikėtis, kad išvažiavimo dalyviai galės gėrėtis ir "Radio koncertais".

Be daugybės įvairiausių žaidimų, su proga kiekvienam dalyviui laimėti puikią dovaną, turėsime ir "Skrajojančią Krasą", kuri suteiks išvažiavimo dalyviams, ypač jaunimui, labai daug malonaus įspūdžio.

Manome, kad ankstyvas mūsų pakvietimas atkreips jūsų dėmesį duodamas gana laiko jį apsvarstyti ir prisirengti.

Išvažiavimo vieta yra "Thacher Park", vakarų pusėj, šale Chicagos prie Desplaines upės kranto.

Vaziuojant traukiniu, reikia vaziuoti North Western keliu iki "River Forest" stoties, išlipus iš traukinio paeiti apie tris (3) blokus į šiaurius (žiemius).

Norint daugiau informacijų delei išvažiavimo, galima kreiptis sekančiai:

Išvažiavimo Komisiją,

3311 So. Halsted St.,

Chicago, Ill.